

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: MP

Motpart: Secretary of State for the Home Department

Tolkningsfråga

Omfattar artikel 2 e, jämförd med artikel 15 b, i rådets direktiv 2004/83/EG en verklig risk för allvarlig skada avseende klagandens fysiska och psykiska hälsa om han eller hon återvänder till sitt ursprungsland, och skadan härrör från tidigare tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling som ursprungslandet är ansvarig för?

Överklagande ingett den 7 juli 2016 av Inclusion Alliance for Europe GEIE av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 21 april 2016 i mål T-539/13, Inclusion Alliance for Europe mot kommissionen

(Mål C-378/16 P)

(2016/C 326/29)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Inclusion Alliance for Europe GEIE (ombud: S. Famiani, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt beslut av den 17 juli 2013 begärde kommissionen att Inclusion Alliance for Europe skulle erlägga totalt 212 411,89 euro för projekt nr 224482 (MARE), Nr 216820 (SENIOR) och Nr 225010 (ECRN). Inclusion Alliance for Europe väckte talan om ogiltigförklaring av det beslutet vid tribunalen som avgjorde målet genom ett motiverat beslut enligt artikel 126 i tribunalens rättegångsregler.

Inclusion Alliance for Europe yrkar att det överklagade beslutet av nedan angivna skäl ska upphävas i sin helhet.

I det överklagade beslutet beaktades och tillämpades inte allmänna EU-rättsliga principer vid bedömningen av talan mot kommissionens beslut.

Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den betraktade de argument som anfördes i svaret som yrkanden som anfördes för första gången, när det emellertid var fråga om klargöranden av de yrkanden och argument som anfördes i den ursprungliga ansökan. Detta innebär att artikel 44.1 i tribunalens rättegångsregler av den 2 maj 1991 inte har åsidosatts.

I fråga om vad som anförts beträffande EU-rättsliga principer som är tillämpliga på revisionsförfaranden lämnade tribunalen en bristfällig motivering eller inte någon motivering alls. Den gjorde en oriktig bedömning när den fortsatte att föra tillbaka målet till frågan om tolkning/avtalsbrott i stället för att beakta åsidosättande av allmänna EU-rättsliga principer.

I det överklagade beslutet beaktades och tillämpades inte allmänna EU-rättsliga principer med avseende på yrkandet beträffande obehörig vinst och yrkandet om ersättning från Europeiska kommissionen.

Överklagande ingett den 10 maj 2016 av Förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 10 maj 2016 i mål T-47/15, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-405/16 P)

(2016/C 326/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och R. Kanitz, biträdda av T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 10 maj 2016 i mål T-47/15 i dess helhet,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Överklagandet bygger på tre grunder:

Första grunden: I den överklagade domen missbedömde tribunalen gränserna för vad som ska anses utgöra statligt stöd enligt artikel 107.1 FEUF vid tolkningen av begreppen "statliga medel" och statens "kontroll" över privata företags finansiella medel. Tribunalen utgick i den överklagade domen felaktigt från att Förbundsrepubliken Tysklands "myndigheter" på grund av föreskrifter i den tyska lagen om förnybar energi hade "kontroll" över, och därmed behörighet att förvalta penningmedel för, de som driver överföringsnät och de energiföretag som deltar i det existerande systemet i Tyskland för stöd till förnybar energi. Tribunalen borde ha slagit fast att lagen om förnybar energi endast skapade civilrättsliga avtalsförhållanden mellan enskilda företag på den tyska energimarknaden, och inte skapade någon statlig kontroll över dessa företags penningmedel.

Andra grunden: Enligt klaganden har tribunalen felaktigt antagit att den tyska lagen om förnybar energi ger energiintensiva företag som är slutanvändare en fördel som ska beaktas vad gäller statligt stöd. I detta fall missförstod tribunalen rättspraxis angående strukturella nackdelar och också om selektivitetsvillkoret vad gäller statligt stöd.